

Śrī Śaṅkarācārya pasinaudojo „Vedānta-sūtra“, kad pagrįstų savo impersonalią teoriją apie iliuziją, kuri vadinama *vivarta-vāda* (iliuzijos teorija). Jis teigė, kad pati

Brahmano

esmė yra paneigiama, pripažinus

Brahmano

transformacijos idėją, ir todėl transformacijos doktrina (

parī āma-vāda

) yra visiškai neteisinga, o

vivarta vāda

yra vienintelė racionali filosofija. Savo nuožiūra Śrī Śaṅkarācārya išrinko kelias Vedines *mantras*

, kad pagrįstų savo

vivarta-vāda

, kuri taip pat vadinama

Māyāvāda

. Iš čia galima suprasti, kad

parī āma-vāda

buvo populiarūs ankstesniais laikais ir kad Śrī Śaṅkara sustabdė jos paplitimą, paskelbęs

vivarta-vāda,

kuri yra sektantiška doktrina.

Populiariai Śaṅkara mokymas vadinamas *kevala advaita-vāda* – absoliučios vienovės doktrina.

Jo teiginius galima apibendrinti taip: *Brahmanas* - tiesa, pasaulis – iliuzija, gyva būtybė yra *Brahmanas*

ir nesiskiria nuo Jo. R

yšys tarp apreikšto materialaus pasaulio ir

Brahmano

yra nepaaiškinamas (

anirvacainīya

) ir todėl vadinamas

māyā

- iliuzija. Kitais žodžiais tariant, mus supantis pasaulis neturi pagrindo, todėl yra iliuzija.

Taip Śaṅkara sprendžia visus prieštaravimus.

Vis dėlto Śaṅkarācārya negali išspręsti daugelio problemų:

Lieka neaiškus pasaulio, kaip *Māyos* produkto egzistencinis statusas. Ar šis pasaulis realus, ar neegzistuojantis?

Taip pat neaiški sielos ir *Brahmano* vienovės prigimtis. Jei gyvosios būtybės yra *Brahmanas*, ar visas

Brahmanas

yra iliuzijoje, ar tik jo dalis? Jei dalis, vadinasi

Brahmanas

yra dualus. Ar išsivadavus vienai būtybei visos būtybės išsivaduoja? Ir t.t.

Nei vienas Vedų tekstas nesuteikia pagrindo aiškinti *Brahmaną* ir pasaulį gryno monizmo dvasia.

Taip pat įvairios kitos loginės problemos, kurias Rāmānuja mini savo „*Saptānupapatti*“.